

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/174/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116209000
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4116209000.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu: Ján A., nar. X.X.XXXX, bytom L. XX, 949 11 Nitra, právne zastúpený: JUDr. Jaroslavom Veisom, advokátom, IČO: 34 039 554, so sídlom Štefánikova 22, 949 01 Nitra, proti žalovaným: 1/ Beáta S., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX E., 2/ X. A., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. XX/XX, V. XX E., 3/ A. A., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXX/XX, V. XX E., všetci žalovaní právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. CIMRÁK s.r.o., IČO: 36 868 876, so sídlom Štefánikova 7, V. XX E., o určenie neplatnosti listiny o vydedení, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaní v 1., 2. a 3. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 11.4.2016, doplnenou na základe výzvy súdu podaním doručeným súdu dňa 22.8.2016 domáhal určenia neplatnosti listiny o vydedení zo dňa 21.12.2009 pod č. N353/2009, NZ 54548/2009, napísanej porúčiteľom Jánom S., nar. 29.8.1950, r.č. XXXXXX/250, slobodným, naposledy bytom 949 01 E. - D., Z. XXXX, zomr. X.X.XXXX, ktorou vydedil žalobcu O. Mečiara. Súčasne sa domáhal priznania náhrady trov konania.

2. V žalobe a jej doplnení uviedol, že dňa 7.8.2015 zomrel O. S. jeho vlastný otec, nar. 29.8.1950, ktorý naposledy býval v Nitre - Klokočina, Partizánska 72/54. Dňa 8.4.2016 žalobca navštívil notársky úrad JUDr. Zuzany Svrčkovej, notárky ktorá mu poskytla listinu o vydedení, ktorou ho jeho vlastný otec O. S. vydedil. V listine o vydedení zo dňa 21.12.2009 je uvedené nasledovné: Ja O. S., som po dôkladnom uvážení rozhodol vydediť z dedenia celého môjho majetku na prípad mojej smrti môjho syna O. a A., nar. 6.9.1969, trvale bytom 949 01 Nitra, Čajkovského 433/38. Dôsledky vydedenia sa vzťahujú aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda na potomkov jeho syna. Dôvodom tohto môjho rozhodnutia je, že môj syn v rozpore s dobrými mravmi neposkytol potrebnú pomoc v mojej chorobe v roku 2003, kedy som prekonal infarkt. Od 14.2.2004, kedy ma v mojom vlastnom dome urážal a fyzicky napadol o mňa neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by mal ako potomok prejavovať. Naopak rôznymi podaniami ma napáda na súde a prokuratúre preto, že som mu odmietol na neho prepísať môj byt na Čajkovského ulici č. 433/38, kde sa do dnešného dňa zdržiava bez môjho súhlasu. V apríli 2009 som opäť vážne ochorel a ani vtedy mi neposkytol potrebnú pomoc, preto využívam právo mi dané zákonom a robím toto rozhodnutie, ktorým môjho syna O. a A. vydedujem pre jeho správanie v rozpore s dobrými mravmi z dedenia celého môjho majetku, pričom dôsledky jeho vydedenia sa vzťahujú aj na jeho potomkov, tak ako je tu vyššie uvedené. Dôvody vydedenia môjho syna sa teda opierajú o ustanovenia § 469 ods. 1 písm. a), b) Občianskeho zákonníka. Žalobca ďalej uviedol, že nesúhlasí s listinou o vydedení pretože, jeho vzťah ako najstaršieho syna s otcom bol do určitých chvíľ nadštandardný, aj jeho súrodenci

a matka potvrdia, že otcovi vo svojej mladosti pomáhal v jeho podnikaní, jeho pomoc spočívala v tom, že pomáhal postaviť výrobnú mäsa a zabezpečoval chod výroby s predajom. Otec jemu a jeho manželke za prácu nedával žiadne peniaze, vyplácal ho naturálnou formou. Dňa 22.3.1981 prišlo k rozhodnutiu o pridelení náhradného bytu na ulici Čajkovského č. 38 O.ovi S. a 6-člennej rodine. V roku 1995 si otec s mamou dokončil rodinný dom na ulici Partizánska 54, ktorý je tiež predmetom dedičstva a presťahovali sa do tohto rodinného domu. Keďže všetci súrodenci bývali samostatne a byt vlastnil Službyt, zostal v ňom prirodzene bývať žalobca s manželkou, podľa vedomostí žalobcu zo zákona prešlo užívacie právo z rodičov na syna, žalobca takto v byte býval 8 rokov a zrekonštruoval ho, platil všetky náklady spojené s užívaním bytu za vyšší počet osôb, teda 6, aj keď tam rodičia a súrodenci už nebývali. Dňa 22.1.2003 žalobcovi otec oznámil, že by mohli ísť spolu do Službytu a on požiada o odkúpenie tohto bytu do svojho vlastníctva, žalobcu presviedčal, že byt mu potom daruje a on nemal žiadne pochybnosti, že sa tak stane. Hneď po nadobudnutí vlastníckeho práva výlučne na O. a Studeného žalobcovi otec oznámil, že sa má z bytu vysťahovať, pretože on ho chce predať, z čoho zostal šokovaný, pretože mal vedomosť od pána domovníka Lichnera, že po vysťahovaní otca z bytu prechádza užívacie právo na žalobcu ako jeho syna a z tohto práva vzniká právo na uzatvorenie kúpnej zmluvy s vlastníkom, teda so Službytom. Žalobca bol ďalej šokovaný z tohto, že v roku 2003, keď mal jeho syn Andrej 7 rokov, otec povedal, že ho vôbec nezaujímá, kam sa s rodinou vysťahuje. Otec predmetný byt predal za 2 330 000 Sk spoločnosti M&M reality holding s.r.o. a A.REA s.r.o., ktorí bežne vypratávali platných nájomníkov rôznymi spôsobmi. Jedným z konateľov spoločnosti M&M reality holding SK s.r.o. bol Ing. D., ktorý žalobcu fyzicky napadol, na čo Okresná prokuratúra Nitra podala žalobu pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Tieto skutočnosti mali vplyv na konanie žalobcovho otca. Sumu 2 330 000 Sk, ktorú otec utŕžil z predaja predmetného bytu otec investoval do výstavby nového rodinného domu na Partizánskej 54 v Nitre a splatil časť dlhov, ktoré v tom čase mal. V listine o vydedení je ďalej uvedené, že dňa 14.2.2004 mal žalobca otca urážať a fyzicky napadnúť, neprejavoval o neho opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať, o ktorej skutočnosti žalobca ďalej uvádza, že je pravdou, že sa s otcom v dome pohádali, bol vtedy mimoriadne rozrušený, ale pamätá sa, že otca nikdy fyzicky nenapadol, práve naopak. Otec išiel hore a mama mu povedala: „Janko, choď preč, otec išiel pre pištoľ,“ preto sa otočil a z domu utiekol. Od tohto momentu otec matke zakázal, aby ho púšťala do domu, že ho viac nechce ani vidieť. Otec vyhlasoval, že žalobca nie je jeho syn, dá spraviť skúšku DNA a žalobcu vydedí a vydedí aj žalobcovho syna Andrejka. Každé Veľkonočné sviatky chodieval žalobca s Andrejkom polievať vlastnú matku a babku. Matka vyšla von z domu a povedala mu, aby do domu nevstupoval a polial ju aspoň vonku, čo musel rešpektovať, pretože na matke mu záležalo. Žalobca ďalej zdôraznil, že otázka platnosti vydedenia sa posudzuje vždy ku dňu, keď porúčiteľ urobil tento úkon. Okolnosti zakladajúce niektorý z dôvodov vydedenia musia existovať pred urobením tohto právneho úkonu. Tiež poukázal na judikát č. R 23/1997, v zmysle ktorého pre posúdenie dôvodov vydedenia podľa ustanovenia § 469 ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka treba rovnako zisťovať, či potomok porúčiteľa mal reálnu možnosť o porúčiteľa prejavíť ozajstný záujem, ktorý by ako potomok mal prejavíť. Zároveň uviedol, že je zrejmé, že jeho otec po predaji bytu nemal záujem sa s ním stretávať a nemal záujem stretávať sa ani s jeho manželkou a synom. Žalobca uviedol, že po nahliadnutí do listiny o vydedení zistil, že jeho vlastná matka nie je zahrnutá v poslednej vôli otca, čo on ako najstarší syn považuje za hrubý rozpor s dobrými mravmi, pretože ich matka bola družkou nebohého otca, ktorému porodila štyri deti. Žalobca ďalej uviedol, že pri prejednaní zápisnice súhlasil s tým, že si nebude uplatňovať svoj dedičský podiel, pokiaľ sa jeho súrodenci vzdajú svojho dedičského podielu v prospech matky, ktorá si to zaslúži, avšak s poľutovaním konštatuje, že súrodenci uvedené odmietli.

3. Žalovaní v 1., 2. a 3. rade sa k žalobe vyjadrili cestou právnej zástupkyne vo vyjadrení doručenom súdu dňa 29.9.2016, v ktorom žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietali, že žalobca v podanej žalobe síce spomína listinu o vydedení zo dňa 21.12.2009, N 353/2009, NZ 54548/2009 spísanej JUDr. Zuzanou Svrčkovou, notárkou so sídlom v Nitre, avšak predmetnú listinu pravdepodobne k žalobe opomenul pripojiť, alternatívne žalovaní namietajú, že súd prvej inštancie im listinu o vydedení nedoručil, čím svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Žalovaní vo vyjadrení zdôraznili, že zo žalobcom uplatnenej žaloby vôbec nie je zrejмый dôvod neplatnosti, o ktorý sa listina o vdedení opiera, je potrebné rozlišovať medzi absolútnou neplatnosťou listiny o vdedení z hľadiska ustanovenia § 469a ods. 3 Občianskeho zákonníka vo väzbe na ustanovenie § 476 a § 480 Občianskeho zákonníka a dôvodmi pre vydedenie podľa § 469a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zatiaľ čo na prvú skutočnosť dedičský súd prihliada ex offo, druhá žalobcom tvrdená skutočnosť, že boli dané dôvody pre jeho vydedenie porúčiteľom, musí byť preukázaná v sporovom konaní. Zo žaloby nevyplýva jediná skutočnosť, ktorou by si žalobca splnil svoju povinnosť unesenia dôkazného bremena v tomto spore.

Žalovaní zároveň popreli žalobcom tvrdené skutočnosti a zdôraznili, že tieto nemajú súvis s meritom prejednávanej veci.

4. Vo vyjadrení zo dňa 23.3.2017 žalovaní poukázali na ustanovenie § 137 CSP, vychádzajúc z ktorého pokiaľ nevyplýva z osobitného právneho predpisu možnosť žaloby o neplatnosť právneho úkonu, súd o neplatnosti právneho úkonu nemôže rozhodovať. S odkazom na ustanovenie § 194 CSP považujú žalobný návrh za vadný a nevykonateľný. Údajný neplatný prevod nehnuteľností bol predmetom samostatného konania, v ktorom bol žalobca neúspešný. Žalovaní ďalej poukazujú na tú skutočnosť, že žalobca sám priznáva svoje emotívne rozrušenie voči otcovi a hádky s otcom, popierajú žalobcove tvrdenia, že žalobca nikdy nenapadol poručiťľa a tvrdenia o tom, že poručiťľ nemal záujem sa so žalobcom stretávať považujú za nepravdivé.

5. V podaní zo dňa 27.3.2017 žalobca súdu navrhol vykonať výsluch žalobcu a svedkov: domovníka Čajkovského 38 pána Lichnera, manželky žalobcu X. A., syna žalobcu Andreja A. a matky žalobcu Ireny A..

6. V podaní doručeným súdu dňa 10.10.2018 žalobca navrhol zmenu petitu žaloby tak, že žiadal, aby súd určil, že žalobca O. A., nar. 6.9.1969, bytom Čajkovského 38, 949 11 Nitra je zákonným dedičom poručiťľa, nakoľko zákonné dôvody pre jeho vydedenie poručiťľom neexistovali, tiež žiadal priznať mu náhradu trov konania.

7. Právny zástpca žalobcu na pojednávaní dňa 10.10.2018 predniesol žalobu v súlade s jej písomným vyhotovením, doplnil ďalšie skutočnosti ohľadom bytu na Čajkovského ul. č. 38 v Nitre, v danom prípade sa jednalo o štátny byt, ktorý spravoval Službyt, ktorý žalobca zhodnocoval a v roku 2007 požiadal znalca Ing. Ľubomíra Vnuka o vyhotovenie znaleckého posudku, z ktorého je zrejmé, že žalobca tento byt zhodnotil o 310 250 Sk. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal na článok 20 ods. 1 Ústavy SR, v zmysle ktorého majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom nepožíva právnu ochranu, tiež na ods. 3 uvedeného článku Ústavy SR, podľa ktorého vlastníctvo zaväzuje, nemožno ho zneužiť na ujmu iných práv alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Právny zástupca žalobcu nad rámec žaloby poukázal na tú skutkovú okolnosť, že práve žalobca ako najstarší syn poručiťľa ho odviezol do nemocnice, vybavil pána doktora Detvaia, aby jeho otca ošetroval a spolu s mamou chodili otca navštevovať, súdu tiež predložil fotografie, ktoré majú preukazovať pozitívny vzájomný vzťah žalobcu a jeho neb. otca.

8. Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní dňa 10.10.2018 zotrvala na písomne podaných vyjadreniach, opakovane uviedla, že zo žaloby nie je zrejmé, o ktoré konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka sa pri určení neplatnosti listiny o vydedení žalobca opiera, preto považuje žalobu za nedôvodnú a navrhuje žalobu zamietnuť. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol zmenu úpravy petitu, ktorú doručil súdu len krátko pred začatím pojednávania. Právna zástupkyňa žalovaných namietala, že žalobca doposiaľ nepredložil listinu o vydedení a ani nenavrhol iný dôkaz, teda aby vykonanie uvedeného dôkazu zabezpečil súd. Ďalej zdôraznila, že žaloba nebola podaná včas, žalobca bol v listine o vydedení poučený o možnosti podať žalobu v lehote do 30-tich dní, ktorá uplynula dňa 10.4.2016. Žalobca podal žalobu dňa 11.4.2016. Prednes právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní sa skutkovo odchyľil od merita prejednávanej veci, až v závere uvedeného prednesu právny zástupca žalobcu poukázal na niekoľko skutočností ktoré môžu mať súvis s prejednanou vecou, k čomu uviedla, že popiera tvrdenie, že v roku 2003 mal žalobca viesť O.a Studeného do nemocnice. Je pravdou, že O. S. prekonal infarkt avšak jeho ošetrojúci lekár nebol MUDr. Detvai, ale iný lekár, za účelom preukázania týchto tvrdení do spisu predložila lekárske správy. K udalostiam zo dňa 14.2.2004 uviedla, že hádka medzi žalobcom a O.om S.m vznikla z dôvodu, že žalobca si prišiel pýtať peniaze od O.a S., žiadal 700 000Sk za účelom rozbehnutia podnikania. K uvedenému predložila O.om S.m vlastnou rukou napísanú listinu kde popisuje udalosti z tohto dňa (14.2.2004). Poprela, že O. S. v ten deň mal ísť po pištoľ, tiež nie je pravdou, že žalobca sa chcel so žalovanými dohodnúť, poprela, že žalobca mal platiť nájomné a súdu predložila potvrdenku zo dňa 22.7.2002, z ktorej je zrejmé že O. S. vyplatil v prospech Službytu Nitra dlžné nájomné v sume 55 051 Sk. Právna zástupkyňa žalovaných namietala tiež predložené fotografie, ktorými sa žalobca snaží preukázať jeho pozitívny vzťah k otcovi. Na ozrejmenie uviedla, že pred rokom 2000 mali žalobca a jeho otec dobrý vzťah, práve žalobca bol najobľúbenejším synom O.a Studeného, avšak neskôr okolo roku 2003 sa ich vzťahy narušili a rozvrátili. Doložené fotografie sú z obdobia rokov 1997-1998 a tieto nemajú súvis s týmto konaním, pretože v

tomto konaní je potrebné zistiť či dôvody vydedenia existovali v čase spísania listiny o vydedení, teda v roku 2009. Žalovaní otcovi počas jeho choroby pomáhali, a to odvozom a dovozom do a z nemocnice podľa svojich možností. Poručiteľ bol odkázaný aj na pomoc žalobcu vo svojej chorobe, ktorý sa nijakým spôsobom nepričinil, nielen osobne, ale ani finančne, pričom poručiteľ bol odkázaný aj na jeho pomoc, pretože pomoc zo strany žalovaných a partnerky poručiteľa Ireny A. nepostačovala, musel vyhľadať aj pomoc tretej osoby, o čom svedčí aj dohoda o poskytovaní ošetrovateľskej starostlivosti so spoločnosťou ADOS. Práve poručiteľ vyvíjal úsilie na to, aby naštrbené a rozvrátené vzťahy sa medzi ním a žalobcom urovnali. Poručiteľ sa nepričinil o tom, že tieto vzťahy boli rozvrátené a nenesie na tom žiadny podiel viny, práve žalobca neustálymi podaniami na súde, prokuratúre prispieval k zhoršenému psychickému a fyzickému zdraviu poručiteľa. Nenavštevoval ho ani počas sviatkov, pričom domácnosť bola pre neho vždy otvorená.

9. Uznesením č. k. 19C/174/2016-164 zo dňa 12.10.2018 súd pripustil zmenu petitu žaloby tak, že v tomto konaní rozhoduje o určení, že žalobca Já Mečiar, nar. 6.9.1969, bytom Čajkovského 38, Nitra je zákonným dedičom poručiteľa, nakoľko zákonné dôvody pre jeho vydedenie poručiteľom neexistovali.

10. Dňa 13.3.2019 súd vo veci pojednával za prítomnosti žalovaných a ich právneho zástupcu, právny zástupca žalobcu a žalobca sa na pojednávanie nedostavili, preto súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti, na pojednávaní vypočul žalovaných v 1., 2. a 3. rade a vykonal výsluch svedkyne Ireny A..

11. Žalovaná v 1. rade na pojednávaní uviedla, že žalobca sa s otcom 15 rokov nestretával, nejavil o otca záujem, a preto bol zo strany otca vydedený. Ostatní s otcom boli stále v styku, pomáhali mu, keď to potreboval. Ku konfliktu medzi žalobcom a otcom došlo vtedy, keď si žalobca chcel od otca požičať peniaze, vtedy sa pohádali, neskôr žalobca vláčil otca po súdoch. Ostatní súrodenci sa so žalobcom stretávali, aj mu dohovárali, aby sa s otcom udobril, ale žalobca bol strašne tvrdohlavý a nikdy nechcel urobiť to, že skloní hlavu a prizná si chybu. So žalobcom sa aj chceli dohodnúť, avšak bol to práve on, ktorý sa dohodnúť nechcel. Otcovi sa nečuduje, že žalobcu vydedil po tom všetkom, čo mu urobil, že ho vláčil po súdoch aj v čase, keď bol chorý a robil mu zo života peklo. Každú nedeľu sa stretávali u mamy, chceli, aby sa žalobca a otec udobrili, avšak nestalo sa tak. Otec mal záujem sa so žalobcom udobriť, stále ho spomínal a čakal že za ním príde a aj sa na neho vypytoval. Hoci to priamo nepovedal, vedeli, že otcovi na žalobcovi záleží a jemu to ľúto, že to takto dopadlo.

12. Žalovaný v 2. rade sa k veci vyjadrovať nechcel, súhlasil s tvrdeniami žalovanej v 1. rade.

13. Žalovaný v 3. rade na pojednávaní doplnil, že otec mal žalobcu najradšej, aj vždy dostal od otca najviac a je mu ľúto, že to takto dopadlo. Žalobcu nabádali, aby sa udobrili, ale on na otca celkom zanevrel, dostal k nemu odpor. Po ňom otcovi odkazoval rôzne vyhrážky, čo on otcovi ďalej ani netlmočil. Pri nedeľnom obede ho spomínali, a keď to žalobcovi povedal, len mu odpovedal: „Vykašľať sa na neho, nech ma neberie do huby.“

14. Svedkyňa U. A., matka žalobcu a žalovaných v 1., 2. a 3. rade na pojednávaní uviedla, že najstarší syn mal všetko, čo mu duša zažiadala. Ku konfliktu prišlo, keď si chcel od nich požičať peniaze. V ten deň prišiel k nim, sadol si a chcel si požičať 700 000 Sk. Povedali mu, že keby mali toľko peňazí, tak ani nechodia do roboty a peniaze mu odmietli požičať, čo žalobcu rozhnevalo, postavil sa, začal mužovi nadávať a fyzicky ho rukami napádať. Svedkyňa sa postavila medzi nich a povedala mu: „Hybaj odtiaľto preč“. Žalobca sa zahnal a zhodil ju na zem. Vtedy žalobca mužovi nadával: „Ty špina špinavá, opilá, odporná, nedopraješ mi, aby som mal peniaze.“ Keď žalobca odišiel, muž povedal, že toto nie je jeho syn, že si toto dovolil. Odvtedy sa žalobca neukazoval, čo muža veľmi trápilo, aj si zisťoval, čo je s ním. Hneď po incidente muž dostal infarkt a ona dostala onkologické ochorenie. Odvtedy sa žalobca o otca nezaujímal, vôbec sa o neho nestaral, keď potreboval pomoc, pomáhal len syn Martin a X. a dcéra. Syn Radovan bol dennodenne s ním, dcéra mu navarila, syn A. s ním chodil po doktoroch. Cez sviatky spoločne robili klobásku a údené a po dcére poslala aj žalobcovi, ale on nemal ani záujem prijať, čo mu poslala a len sa vulgárne vyjadroval.

15. K výsluchu žalovaných sa písomným podaním zo dňa 23.4.2019 vyjadril žalobca. Uviedol, že tvrdenie žalovanej v 1. rade, v ktorom uvádzala, že „otec mal záujem sa o žalobcom udobriť, stále ho spomínal a čakal, že za ním príde a aj sa na neho vypytoval“ považuje za účelové, účelom tvrdenia je, aby bol najstarší brat vydedený a jej dedičský podiel o 1/4 väčší. Považuje za nutné pre spravodlivé posúdenie

veci posúdiť nasledovné otázky: a) čo znamenalo užívacie právo zo zákona, keď v roku 1995 sa otec žalobcu spolu s manželkou Irenou A. zo štátneho bytu vysťahovali; b) či otec, ktorý žalobcu vydedil podpísal tzv. svedecké vyhlásenie dňa 13.1.2003 v súlade s pravdu a skutočnosťou; c) aký právny následok by nastal, keby O. S. v dotazníku budúceho vlastníka bytu neuviedol úmyselne nepravdivú skutočnosť a to konkrétne: „Prehlasujem, že nevládnim v súčasnej dobe žiadny iný byt ani dom.“; d) či by žalobcovi v tomto konaní vzniklo v roku 2003 predkupné právo ako užívateľovi, ktorý v byte býval a platil za neho nájomné od roku 1995, teda za 8 rokov; e) či žalobca a jeho manželka Renáta A. bezplatne zväčšoval majetok svojho otca trojročnou fyzickou prácou pri stavaní mäsovýrobne bez riadnej vyplatenej mzdy; f) či otec žalobcu po nadobudnutí vlastníctva k bytu na základe Kúpnej zmluvy opätovne uviedol nepravdivý údaj, že je užívateľom bytu spolu so svojimi deťmi Beátou, Radovanom, Martinom a O. om a svojou manželkou Irenou A.; g) ako mohol mať otec žalobcu reálny záujem so synom sa udobriť, keď po nadobudnutí bytu dňa 19.3.2003 išiel ako vlastník bytu na Službyt a dal príkaz na vypnutie svojho syna, nevesty a vnuka z dodávok elektriny, plynu a vody; h) ako mohol mať otec žalobcu reálny záujem so synom sa udobriť, keď poslal na vlastného syna exekútora a vymáhal cez súd platenie nájomného vo výške 10 000 Sk aj za obdobie, keď jeho syn platil Službytu nájom vo výške 7 000 Sk. Žalobca vo vyjadrení ďalej poukazoval na nepravdivé tvrdenia žalovanej v 1. rade ohľadom vlastníctva bytu na Čajkovského 38 v Nitre, zdôraznil, že v rokoch 1995 - 2002 riadne platil nájomné, tiež na to, že vodu a elektrinu platil žalobca aj za svojich súrodencov, ktorí sa z bytu neodhlásili, čím žalobcovi vznikla škoda. Žalobca ďalej poukazoval na zápisnicu o výsluchu svojho otca ako svedka spísanú Úradom justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Nitre dňa 4.3.2009. Žalobca považuje za zavádzajúce a nepravdivé tvrdenia jeho otca, keď otec uvádzal, že k prerábke bytu žalobca potreboval otcov súhlas. Žalobca považuje za nepravdivé tiež tvrdenia žalovanej v 1. rade a svedkyne Ireny A., že žalobca si mal prísť požičať 700 000 Sk, čo je v absolútnom rozpore a tým, čo tvrdil otec vo svojej výpovedi dňa 4.3.2009, a to, že po predaji bytu za 2 100 000 Sk mu má otec vyplatiť 700 000 Sk ako čiastočný podiel z bytu, s čím žalobca nesúhlasil. Žalobca potvrdil, že medzi ním a otcom vznikla hádka, otec išiel hore a pani Irena Mečiarová naňho kričala: „Janko, choď preč, otec išiel pre pištoľ“. Žalobca popiera tvrdenia žalovanej v 1. rade, ktorá uviedla, že „s bratom sa chceli dohodnúť, avšak bol to práve on, kto sa dohodnúť nechcel. Otcovi sa nečudujem, že brata vydedil, po tom všetkom čo mu brat urobil, že ho vláčil posúdoch.“ V roku 2009 otec žalovaného nemal vôbec žiadny záujem ani len počuť a vidieť svojho syna, pretože v tom čase trval na vykonaných exekúciách a už aj keď byt nevladnil vyvíjal iniciatívu na vypratanie žalobcu z bytu. Za hrubo nepravdivé a účelové považuje tvrdenie žalovanej v 1. rade, podľa ktorého sa otec mal záujem so žalobcom udobriť. Keď žalobca v prítomnosti svojho advokáta JUDr. Veisa prišiel k JUDr. Jakubíkovej s prosbou, aby otec neexekuoval aspoň žalobcovu ženu, JUDr. Jakubíková mu povedala, aby otcovi zavolať a keď on dá pokyn na zastavenie exekúcie, ona sa tým bude riadiť, žalobca preto zavolať svojmu otcovi, na čo sa otec rozčúľil a kričal na neho, že ho nechce ani vidieť ani počuť. K výpovedi žalovaného v 2. rade žalobca podotkol, že je zrejme, že žalovaný v 2. rade nevie o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa tejto veci a k jeho vyjadreniu uvádza to, čo uviedol v prípade žalovanej v 1. rade. Žalobca považuje za nepravdivé tiež tvrdenia žalovaného v 3. rade, že mal od otca dostať najviac. Žalobca tvrdí, že s rodičmi nebol nikde na dovolenke, ani v Bojniciach, v ZOO ako dieťa, dostal najviac fyzickej práce pri prerábaní mäsovýrobny, v ktorej podniká žalovaný v 3. rade. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný v 3. rade pravdepodobne nevedel, že otec po predaji bytu vedie exekúcie voči svojmu najstaršiemu synovi za nájomné a taktiež asi nevedel, že štátny byt technicky zhodnocoval jeho brat a tiež, že otec nechcel, aby ho najstarší syn navštevoval. K výpovedi svedkyne Ireny A. žalobca uviedol, že by bolo dobré, aby upresnila svoje tvrdenie, že žalobca mal dostávať všetko, čo mu duša zažiadala, tiež napr. kedy boli na dovolenke a či ju náhodou otec žalobcu nebil, keď bol pod vplyvom alkoholu. Tvrdenie „prišiel si od nás požičať peniaze“ je v absolútnom rozpore so skutočnosťou a výpoveďou otca pred vyšetrovateľom dňa 4.3.2009 ako je uvedené vyššie. Žalobca opakovane poukázal na znalecký posudok Ing. Vnuka, z ktorého je nepochybné, že žalobca investoval do štátneho bytu minimálne 310 000 Sk a otec tento byt nadobudol na základe nepravdivého čestného vyhlásenia. Žalobca opakovane uvádzal skutkové okolnosti jeho návštevy u otca, kedy sa vážne pohádali, tiež na okolnosti ohľadom platenia nájomného a vlastníckych vzťahov k predmetnému bytu na Čajkovského 38 v Nitre. Vyjadrenie svedkyne Ireny A. „muža to veľmi trápilo a zisťoval, čo je s ním (so žalobcom)“ je podľa žalobcu v príkrom rozpore so skutočnosťou, pretože muž svedkyne viedol do konca života exekúcie voči vlastnému synovi. Žalobca považuje výpovede žalovaných v 1. - 3. rade a svedkyne Ireny A. za účelové s cieľom dosiahnuť vydedenie svojho najstaršieho brata a tieto sú aj v rozpore s výpoveďami O. a Studeného zo dňa 4.3.2009 a 22.7.2009.

16. Žalobca na pojednávaní uviedol, že zlomovým rokom bol rok 1995, keď sa rodičia odsťahovali z bytu na Čajkovského 38, byt im nechali, aby ho užívali. Byt s manželkou užíval, aj ho zrekonštruovali, riadne platili nájomné, jeho manželka mala v tom čase pridelený iný byt, ktorý predali a peniaze investovali do bytu na Čajkovského 8. V roku 2003 navštívil otca a otec mu povedal, že byt odkúpil do osobného vlastníctva, chce ho predať a musia sa z bytu vysťahovať. Z tohto kroku bol prekvapený, do bytu investoval, vysťahovať sa z neho nechcel. Otca žiadal o peniaze, aby si mohol kúpiť iný byt, s čím otec nesúhlasil. Medzi nimi prišlo k hádke, ktorú dodnes ľutuje. Otca mal rád, veľa mu pomáhal, aj s bratom Radovanom pracovali na mäsovýrobni. Keď sa pohádali, otcovi povedal, že nie je jeho otec, že je jedna špina, ktorá ho chce vypratať z bytu. Nie je pravdou, že otca fyzicky napadol. Ak by to tak bolo, otec by to určite riešil aj na polícii a ak matka toto tvrdí, zavádza. Do matky len drgol, aj to len náhodou. Matka mu po incidente povedala, aby odišiel, pretože otec ide pre pištoľ, preto odišiel. Otec bol prudkej povahy, a keď sa s niekým pohádal, nechcel sa udobriť. Na podnet otca boli odpojení od elektriny a plynu. V tom čase pracoval v Holandsku a žena mu telefonovala a plakala, celú situáciu znášala veľmi ťažko a ťažko ju znášal aj žalobcov syn Andrej. Otec byt odkúpil a z bytu sa musel vysťahovať. Otcovi mal za neoprávnené užívanie zaplatiť sumu 10 000 Sk. Otec inicioval voči žalobcovi súdne i exekučné konanie. V exekučnom konaní otca zastupovala JUDr. Jakubíková, ktorá žalobcovi povedala, že stačí, aby žalobca otcovi zavolať a keď jej otec povie, na jeho pokyn ona napíše prípis pre exekútora. Na podnet JUDr. Jakubíkovej žalobca otcovi zavolať, no otec ho nechcel ani vidieť ani počuť. Keď otca stretol, aj sa mu chcel prihovoriť, bolo mu to celé ľúto. Až do momentu kedy sa s otcom pohádali, boli ich vzťahy dobré. Žalobca ďalej doplnil, že keď byt prerábali, pán Lichner, ktorý bol domovníkom ho upozornil, že musí mať súhlas od Službytu. Na nutnosť súhlasu od Službytu pri prerábke bytu ho upozornil aj jeho svokor. Službytu platil zvýšené nájomné 7 000 Sk mesačne. Platby boli zvýšené, pretože matka a súrodenci mali v byte stále hlásení trvalý pobyt. Aj žalobcov svokor otcovi dohovárať, aby išiel na Službyt a aby im povedal, že on tam už nebýva, že tam býva jeho syn s rodinou a aby sa odhlásil. Žalobca uviedol, že ak by na Službyte povedal, že byt užíva on a otec by sa odhlásil, byt by bol jeho a nemuseli by sa súdiť. Otec mu neskôr povedal, aby to tak nechali, že mu byt daruje. Žalobca potvrdil, že otec za neho viackrát zaplatil Službytu, keď nemal peniaze. Mená lekárov, ktorí poručiť ošetrovali v rokoch 2003-2009 žalobca uviesť nevedel. Otca v nemocnici navštevoval len keď mal prvý infarkt a vtedy aj pomohol vybaviť MUDr. Detvaya. Potvrdil, že trávil veľa času v zahraničí v Holandsku a ani v čase keď bol práve doma, mu matka ani súrodenci nikdy nepovedali, aby otcovi v súvislosti s jeho zdravotným stavom pomohol. Po roku 2003 otca v nemocnici nenavštevoval, lebo nemohol, otec ho nechcel ani vidieť a do nemocnice neprišiel z dôvodu, aby sa mu jeho zdravotný stav nezhoršil. Aj brat Martin povedal: „Otec nechce o tebe ani počuť, zostane celý červený.“ Otec bral lieky na srdce a cukrovku. Mal vážnu cukrovku a pichal si inzulín, tiež používal rôzne maste na nohy, aby mu neočerneli. Mama mu často robievala cviklové šťavy. V roku 2009 bol otec hospitalizovaný hlavne v Nitrianskej nemocnici. Otca v nemocnici navštíviť nemohol, nechcel ho vidieť ani keď bol doma, preto ho nenavštívil ani v nemocnici.

17. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaných v 1., 2. a 3. rade, svedkyne Ireny A., oboznámil sa s prednesmi právnych zástupcov strán sporu ako aj listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu, a to žalobou, dotazníkom budúceho vlastníka bytu, zmluvou č.79/2003 o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva, čestným prehlásením, kúpnu zmluvou, oznámením, návrhom na vyhlásenie neplatnosti právneho úkonu, rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/127/2009, doplnením žaloby, vyjadreniami k žalobe, návrhom žalobcu na vykonanie dôkazov v konaní, žiadosťou žalovaných, oznámenia, návrhom na zmenu žaloby, rozhodnutím o pridelení náhradného bytu, čestným prehlásením Róberta M., zápisnicou o výsluchu svedka zo dňa 22.4.2009, čestné prehlásenie Zdenka Y., zápisnicou napísanou dňa 10.3.2016 na notárskom úrade JUDr. Zuzany Matejovovej, znaleckým posudkom č. 18/2007, fotografiami, rukou písaným záznamom, lekáorskými správami, výsledky lustrácii konaní vedených Okresným súdom Nitra ktorých účastníkom je jednej strane žalobca a na druhej strane O. S.: 7C/402/2015, 10C/233/2013, 12C/130/2008, 10C/148/2009, 9C/220/2005, vyjadrením žalobcu, zápisnicou o konfrontácii medzi svedkami vo veci vedenej pod ČVS: ORP-1167/OEK-NR-2007, zápisnicou o výsluchu svedka vo veci vedenej pod ČVS: ORP-1167/OEK-NR-2009-MZ, svedeckým vyhlásením Andreja A., vysvetlením neúčasti žalobcu na pojednávaní a na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav:

18. Zo zápisnice napísanej dňa 10.3.2016 na notárskom úrade JUDr. Zuzany Matejovovej v konaní sp. zn. 12D/102/2016, Dnot/157/2015 súd zistil, že notárka oboznámila za prítomnosti žalobcu, žalovaných v 1., 2. a 3. rade ako aj ich matky pani Ireny A. prítomných účastníkov s Listinou o vydedení spísanou JUDr.

Zuzanou Svrčkovou, notárom so sídlom v Nitre dňa 21.12.2009 pod sp. zn. N 353/2009, NZ 54548/2009, ktorá bola uložená v NCRza pod sp. zn. NCRza 6180/2009. Touto listinou poručiteľ O. S., nar. 29.8.1950, zomr. dňa 7.8.2015, naposledy bytom Nitra - Kolokočina, Partizánska 72/54 (ďalej len poručiteľ) vydedil z celého svojho majetku O.a A., rod. A., nar. 6.9.1969, vtedy trvale bytom Nitra, Čajkovského 433/38 a to z dôvodov uvedených v § 469a ods. 1 písm. a), b) Občianskeho zákonníka, pričom v tejto listine poručiteľ zároveň uviedol, že dôsledky vydedenia sa vzťahujú aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda na potomkov svojho syna (vnukov). V listine o vydedení poručiteľ uviedol ako dôvod svojho rozhodnutia tú skutočnosť, že syn O. mu v rozpore s dobrými mravmi neposkytol potebnú pomoc v chorobe v roku 2003, kedy poručiteľ prekonal infarkt. Od 14.2.2004, kedy syn O. mal poručiteľa v jeho vlastnom dome urážať a fyzicky ho napadnúť, neprejavoval tento o poručiteľa opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať. Prítomný syn poručiteľa O. Mečiar (žalobca) bol notárkou oboznámený s tým, že dôvody jeho vydedenia uvedené v listine o vydedení zo dňa 21.12.2009 sa opierajú o zákonné ustanovenia § 469a ods. 1 písm. a), b) Občianskeho zákonníka. V notárskej zápisnici notárka skonštatovala, že po formálnej stránke listina o vydedení nemá závady, pretože bola spísaná vo forme notárskej zápisnice. Žalobca bol notárkou poučený o svojom práve podľa § 175k ods. 2 OSP uplatniť svoje dedičské právo žalobou na súde, teda preukázať, že dôvody jeho vydedenia v čase spisania Listiny o vydedení neexistovali, na čo mu notárka stanovila lehotu 30 dní, aby sa s konečnou platnosťou vyjadril, či uplatní svoje dedičské právo žalobou na súde podľa § 175k ods. 2 OSP.

19. Spornú listinu o vydedení žalobca ani žalovaní súdu nepredložili.

20. V rukou písanom texte (v spise na č.l. 152) je uvedené: „Dňa 14.2.2004 ma navštívil pán Mečiar O., nar. 16.9.1969 s tým úmyslom že násilným spôsobom odo mňa dostane 700.000 Sk. Už na začiatku tejto návštevy začal pán Mečiar tieto peniaze pýtať. Uviedol, že on ich potrebuje na podnikanie ako štartovné. Ja som odpovedal, že mu žiadne peniaze nedám, lebo som mu nijaké neni dlžný. Hádka sa začala stupňovať. Začal ma urážať, nadávať my že som lakomá špina, a že tieto peniaze mu dám aj tak lebo my ukáže. Potom vstal akože odchádza ale on sa otočil a chcel ma fyzicky napadnúť. V tom zasiahla matka pána A. a zabraňovala tomu aby ma nemohol biť. Podotýkam že pán Mečiar bol zápasníkom. Potom ju tak prudko odsotil až spadla na zem. Keby tam neboli dvere ktoré delia suterén od prízemnia, tak spadne dolu do tohto suterénu. Keďže uvidel ako svojej matke ublížil, nechal svojho úmyslu. Ja som v roku 2003 prekonala infarkt, pán A. počítal s tým že keď ma rozčúli a napadne že skolabujem alebo zomriem. Toto vydieranie a obmedzovanie osobnej slobody trvá ešte dnešný deň. Ja som pána A. vychoval od narodenia. Neuvádzam ho ako syna, lebo on pri tomto napadnutí mi oznámil, že on môj syn neni“

21. Z lekárskeho správ predložených právny zástupcom žalovaných súd zistil, že poručiteľ v júni 2003 prekonala akútny infarkt myokardu prednej steny, následne bol po dobu 14 dní hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici v Nitre, I. interná klinika muži, kde jeho ošetrojúcimi lekármi boli v tom čase MUDr. Anna Kubíková, MUDr. Pavol Poliačik, MUDr. J. Hasilla, MUDr. A. Ruttkay.

22. Dňa 18.7.2003 bol poručiteľ ambulatne vyšetrený v Slovenskom ústave srdcových a cievnych chorôb v Bratislave, kde ho vyšetřovala MUDr. Zlatica Schreinerová.

23. Z prepúšťacej lekárskej správy zo dňa MUDr. Ireny Pačnárovej súd zistil, že poručiteľ v období od 4.11.2003 do 2.12.2003 absolvoval kúpeľnú liečbu v Bardejovských kúpeľoch.

24. Z prepúšťacej správy Slovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb v Bratislave, kardiologická klinika zo dňa 15.12.2003 mal súd preukázané, že poručiteľ tu bol hospitalizovaný v čase od 8.12.2003 do 15.12.2003. Ako ošetrojúci lekári Slovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb sú uvádzaní: prof. MUDr. Igor Riečanský, CSc., MUDr. Ivan Jelok, MUDr. O. Postulka, Doc. MUDr. Iveta Šimková CSc. a MUDr. Eva Akubžanová.

25. Z prepúšťacej správy Neurologickej kliniky Fakultnej nemocnice Nitra z 2.6.2009 súd zistil, že poručiteľ bol na neurologickej klinike hospitalizovaný v čase od 28.5.2009 do 2.6.2009. Zo správy súd zistil, že poručiteľ bol prijatý na neurologickú kliniku pre dovojité videnie, neistú chôdzu od 24.4.2009, horšie videnie hlavne pri pohľade doprava, horšiu orientáciu v priestore, pre neúspech ambulantnej terapie a pre pretrvávajúce ťažkosti. Ošetrojúcimi lekármi poručiteľa boli doc. MUDr. Miroslav Brozman, CSc., MUDr. Tibor G?b? a MUDr. Agáta Frišová.

26. Z ďalších lekárskejších správ založených v súdnom spise súd zistil mená ošetrovujúcich lekárov poručiťa (okrem už vyššie uvedených): MUDr. Peter Hrivnák, MUDr. Milica Sedláková a MUDr. Milan Môcik.

27. Dňa 29.4.2009 bola medzi poručiťom a spoločnosťou ADOS Dôvera s.r.o., Kocelova 29, Poliklinika Párovce, 949 01 Nitra podpísaná dohoda o poskytovaní domácej ošetrovateľskej starostlivosti v zmysle § 12 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

28. Z potvrdeniek vystavených Službytom Nitra s.r.o., IČO: 31 447 929 vyplýva, že poručiť vykonal úhradu dlžného nájomného k bytu na adrese Čajkovského 38, Nitra dňa 22.7.2002 vo výške 55 051 Sk a dňa 13.3.2003 vo výške 23 500 Sk.

29. Zo zápisnice o konfrontácii medzi svedkami zo dňa 22.7.2009 spísanej pred vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Oddelenie kriminálne polície súd zistil, že dňa 22.7.2009 bola vo veci ČVS:ORP-1167/OEK-NR-2007 vykonaná konfrontácia žalobcu v procesnom postavení svedka - poškodeného a poručiťa v procesnom postavení svedka, v ktorej sa žalobca a poručiť vyjadrovali k sporným otázkam ohľadom rekonštrukcie bytu na Čajkovského ulici č. 38 v Nitre, jeho následnému prevodu, ako aj k práci žalobcu pre poručiťa v prevádzke na výrobu a spracovanie mäsa.

30. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poručiťa v pred vyšetrovateľom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre zo dňa 4.3.2009 v trestnom konaní ČVS:ORP-1167/OEK-NR-2007 súd zistil, že poručiť sa vyjadroval k otázkam pridelenia a užívania bytu na Čajkovského 38 v Nitre.

31. Syn žalobcu sa k meritu prejednávanej veci písomne vyjadril v listene označenej ako Svedecké vyhlásenie k vydedeniu môjho otca dňa 21.12.2009 (č.l. 201), v ktorom uviedol, že v r. 1995 sa jeho dedko a babka vysťahovali z bytu na Čajkovského ulici 38 v Nitre, s ocinom a maminou tam zostali bývať. Bol ešte malý chlapec, ale vnímal to tak, že otec začal tento byt s dedkovým súhlasom prerábať. V dnešnej dobe, keď je dospelý, hodnotí tú rekonštrukciu ako veľmi rozsiahlu, otec s mamou dali spraviť aj znalecký posudok. Rekonštrukcia spočívala v absolútnom vyhodnení umakartového jadra, vymurovaní jadra, inštalácií, dubových parkiet, rohovej vane, rozvodov, vystierkovanie stien a ďalších rozsiahlych investícií, ktoré sú pravdepodobne obsiahnuté v znaleckom posudku. Dedka a babku mal rád. Pamätá sa, ako jeho otec s kamarátmi chodieval dedkovi pomáhať pri výstavbe mäsovýroby, ale rozsah tých prác, ktoré otec vykonával, nevie posúdiť. Bolo to niekedy v r. 2000- 2001. Vie, že mama s otcom sa sťažovali doma medzi sebou, že u otca robia a nedostávajú žiadny plat a otec im podľa všetkého dával nejaké mäso na obživu. Otec sa častokrát sťažoval, že mäsom nevie vyplatiť šeky za nájom, elektrinu a vodu. Jeho otec dedkovi veľmi dôveroval. Dedko s babkou od r. 2005 v byte nebývali a neplatili za neho nájom, bývali tam len oni traja a niekedy v r. 2003 dedko nahovoril otca, aby išli kúpiť byt od Mesta Nitra. Otec to veľakrát s mamou rozoberali a preto si to pamätá, že dedko vlastne nahovoril jeho otca, že pôjdu do Službytu, keďže dedko je vedený v tom byte ako užívateľ a on uzavrie kúpnu zmluvu so Službytom a tento byt daruje otcovi a mame. Dedko po nadobudnutí vlastníctva žiadal otca, mamu a aj jeho, aby sa z bytu okamžite vysťahovali. Otec to veľakrát s mamou rozoberal a zdalo sa mu to veľmi nespravodlivé. Keďže otec pracoval v Holandsku ako sádrokartonista, tak reálne v tom byte býval len on a mama. Hneď ako dedko kúpil byt, dal ich vypnúť od plynu, električky a vody. Mal vtedy 10 rokov a vôbec to nechápal, ako im to dedko mohol spraviť, keď mu otec pomáhal na stavbách. Nesvietilo im svetlo, netiekla im voda, nedalo sa variť, jedine čo dedko nemohol vypnúť, bolo kúrenie. Otec hovoril, že to preto, lebo sa jednalo o stupačku, kde by museli vypnúť všetkých ľudí bývajúcich nad nimi. Bolo to pred Vianocami 2004 a otec bol na stavbe v Holandsku. Nevedel im nijako pomôcť, mama plakala a on tomu nerozumel. Vie, že otec potom povedal, že pôjde za dedkom a bude od neho žiadať aspoň to technické zhodnotenie, ktoré dedko predal. Podľa otcovho vyjadrenia došlo medzi nimi k hádke, ale on neverí, že aj k nejakému fyzickému kontaktu. Otec sa začal sťažovať, že dedko si objednal Dalibora Palatického, ktorý má zabezpečiť násilné vysťahovanie. Dalibor Palatický to osobne otcovi povedal. Tieto neuveriteľné útrapy pokračovali ďalej aj keď sa menili vlastníci. Opätovne keď bol otec v Holandsku, prišiel do bytu taký dvojmetrový Róm v sprievode nejakého pána, že oni sú vlastníci, aby sa okamžite vysťahovali a začal mame ukazovať, že čo všetko si tu on ako vlastník prerobí. Mama zavolała otcovi do Holandska a ten žiadal tohto pána, aby sa prestali jeho rodine vyhrážať a aby odišiel z bytu. Neskôr do bytu prišiel vlastník pamätá si jeho meno, lebo bolo častokrát opakované Ing. Kočuta, ktorý skupoval

byty po celom Slovensku, že on je vlastník a aby sa z bytu okamžite vysťahovali. Vtedy bol otec doma, Kočuta im násilím vnikol do bytu, bolo to aj trestne stíhané, len nevie ako to dopadlo. Keď chodili na Veľkú noc poliať babku Irenu, tak babka otcovi vždy hovorila, Janko ty do domu nechod' lebo dedka to strašne rozčúli, nechce ťa vidieť ani počuť, polej ma len tu pri bráničke. Otec a mama mali záujem sa s dedkom udoibriť ale on to nikdy nechcel.

32. Zistený skutkový stav súd právne posúdil v zmysle nižšie uvedených ustanovení platných právnych predpisov.

33. Podľa § 461 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedí sa zo zákona, zo závetu alebo z oboch týchto dôvodov.

34. Podľa § 469a ods. 1 Občianskeho zákonníka, poručiteľ môže vydediť potomka, ak a) v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiteľovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch, b) o poručiteľa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať, c) bol odsúdený pre úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody v trvaní najmenej jedného roka, d) trvalo vedie neusporiadaný život.

35. Podľa § 469a ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ to poručiteľ v listine o vydedení výslovne určí, vzťahujú sa dôsledky vydedenia aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>.

36. Podľa § 469a ods. 3 Občianskeho zákonníka o náležitostiach listiny o vydedení a o jej zrušení platia obdobne ustanovenia § 476 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>> a 480 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>; v listine však musí byť uvedený dôvod vydedenia.

37. Podľa § 175k ods. 1 zákona č. 99/1963 Z. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom k 10.3.2016 (ďalej len OSP) ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom, a popiera dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, vyšetrí súd podmienky dedičského práva oboch a koná ďalej s tým, u koho sa domnieva, že je dedičom.

38. Podľa § 175k ods. 2 OSP ak však rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu. Ak žaloba nebude podaná v lehote, pokračuje súd v konaní bez zreteľa na tohto dediča.

39. Podľa § 80 OSP návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho); b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva; c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

40. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

41. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predom dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

42. V posudzovanej veci sa žalobca po pripustení zmeny petitu na základe uznesenia súdu č. k. 19C/174/2016-164 zo dňa 12.10.2018 domáha určenia, že je zákonným dedičom po poručiteľovi, nakoľko zákonné dôvody pre jeho vydedenie poručiteľom neexistovali. Súd sa ako prvoradou zaoberal otázkou prípustnosti takejto žaloby, jednak z dôvodu, že posúdenie prípustnosti žaloby je základnou

procesnou podmienkou pre ďalšie jej posúdenie a tiež s poukazom na námietku právnej zástupkyne žalovaných.

43. V prejednávanej veci bola žaloba podaná za účinnosti procesného predpisu zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v zmysle ktorého podľa § 80 c) OSP sa pre úspech žalobcu v sporovom konaní o určovacej žalobe vyžadovalo preukázanie naliehavého právneho záujmu žalobcu na žalobou požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. To znamená, že u žalobcu musí ísť buď o právny vzťah, či právo existujúce, alebo o takú jeho procesnú, či hmotnoprávnu situáciu, v ktorej by objektívne v už existujúcom právnom vzťahu mohol byť ohrozený, prípadne pre svoje neisté postavenie by mohol byť vystavený konkrétnej ujme. Po podaní žaloby došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok OSP. Táto nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávnych noriem (§470 ods. 1 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1.7.2016 účinnej právnej úpravy sa uplatňujú v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Civilný sporový poriadok v ust. § 137 písm. c) a písm. d) zaviedol úplne novú koncepciu, pri ktorej sa rozlišuje klasická určovacia žaloba podľa písmena c) a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písm. d). Zákonodarcu uviedol, že jeho záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Napriek uvedenému je potrebné poukázať na obsahovo totožné znenie ust. § 137 písm. c) CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s ust. § 80 písm. c) OSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> vo vzťahu k žalobe o určenie existencie, prípadne neexistencie práva. Podľa oboch týchto ustanovení bolo možné žalobou požadovať, aby sa dohodlo o určení či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

44. Podľa názoru súdu žaloba podaná v zmysle § 175k ods. 2 OSP nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 písm. c) CSP, ale je žalobou na určenie právnej skutočnosti, ktorá spadá pod ust. § 137 písm. d) CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>. Takáto žaloba preto nemôže byť zamietnutá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a žalobca nie je povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti o takomto právnom záujme.

45. Zo zápisnice zo dňa 10.3.2016 spísanej notárkou JUDr. Zuzanou Matejovovou je zrejmé, že žalobca podal žalobu práve na základe odkázania notárom s poukazom na ust. § 175k ods. 2 OSP v znení platnom ku dňu 10.3.2016 a práve takáto žaloba je procesným prostriedkom, na základe ktorého by žalobca mohol (v prípade úspechu v konaní) docieľiť vydanie rozhodnutia o jeho dedičskom práve. S poukazom na uvedené súd usúdil, že žaloba je prípustná.

46. Súd v konaní ďalej skúmal, či žalobca podal žalobu na súde včas. Podľa vyššie citovanej notárskej zápisnice zo dňa 10.3.2016 notárka žalobcovi určila lehotu 30 dní, aby sa záväzne k listine o vydedení s konečnou platnosťou vyjadril, t.j. či si uplatní svoje dedičské právo podľa § 175k ods. 2 OSP žalobou na súde. Lehota 30 dní je podľa názoru lehotou procesnou, ktorej plynutie je upravené procesným právnym predpisom, ktorým bol v čase podania žaloby zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP).

47. V zmysle § 57 ods. 1, 2 a 3 OSP do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

48. V súlade s ustanovením § 57 ods. 1 OSP za deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty súd považuje deň 10.3.2016, t. j. deň spísania zápisnice na notárskom úrade JUDr. Zuzany Matejovovej, kedy bol žalobca poučený o svojom práve uplatniť svoje dedičské právo na súde žalobou a kedy mu súčasne notárka určila 30-dňovú lehotu. Lehota 30 dní začala plynúť dňa 11.3.2016 a uplynula dňa 9.4.2016, ktorý deň pripadol na sobotu. Posudzujúc plynutie lehôt podľa ustanovenia § 57 ods. 2 OSP, keďže koniec lehoty 9.4.2016 pripadol na sobotu, posledným dňom lehoty bol najbližší nasledujúci

pracovný deň, a to pondelok 11.4.2016. Žaloba v tomto spore bola súdu doručená dňa 11.4.2016, teda v posledný deň stanovenej lehoty.

49. Súd sa ďalej zaoberal jednotlivými skutočnosťami uvádzanými stranami sporu, pričom sa sústredil predovšetkým na tie, ktoré podľa názoru súdu majú vplyv na posúdenie merita prejednávaneho sporu.

50. Vydedením možno rozumieť jednostranný výslovný prejav poručiťelovej vôle, ktorým sa odníma potomkovi ako neopomenuteľnému dedičovi právo, ktoré by mu inak patrilo podľa zákona (neopomenuteľný dedič zo zákona nededí, teda nemá právo ani na svoj zákonný podiel). Vydedenie (ako jednostranný právny úkon poručiťela) musí spĺňať určité materiálne a formálne náležitosti. Materiálnou náležitosťou vydedenia je (okrem všeobecných požiadaviek pre platnosť právnych úkonov) existencia konkrétneho dôvodu vydedenia uvedeného v zákone. Ustanovenie § 469a ods. 1 taxatívne vypočítava dôvody vydedenia. Pre všetky dôvody je charakteristické negatívne správanie sa potomka v rozpore s dobrými mravmi. Dôvod vydedenia sa musí uviesť v listine o vydedení a tento dôvod musí existovať už v čase pred prejavom poručiťelovej vôle v listine o vydedení. Teda existencia dôvodov vydedenia sa posudzuje vždy za obdobie pred napísaním listiny o vydedení.

51. V prejednávanom spore žalobca súdu listinu o vydedení nepredložil a v priebehu konania ani nenavrhol ako dôkaz túto si vyžiadať. Súd mal k posúdeniu okolností odôvodňujúcich vydedenie žalobcu poručiťelom k dispozícii len zápisnicu spísanú dňa 10.3.2016 na Notárskom úrade JUDr. Zuzany Matejovovej, v ktorej notárka žalobcu s textom listiny o vydedení oboznámila a časť textu aj citovala, zároveň skonštatovala formálnu správnosť zápisnice. Keďže v zmysle civilného sporového poriadku je iniciatíva navrhovať a predkladať súdu dôkazy na stranách sporového konania (§ 132 ods. 3 CSP) a žiadna zo strán sporu súdu originál ani kópiu listiny o vydedení nepredložila, súd vychádzal z dôkazov, ktoré boli obsahom súdneho spisu a tieto jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti vyhodnocoval.

52. Aj napriek nepredloženiu listiny o vydedení stranami sporu, súd v nadväznosti na ďalšie listinné dôkazy predložené stranami a ich vyjadrenia nemal pochybnosti o tom, že k spísaniu listiny o vydedení žalobcu poručiťelom došlo.

53. Zo zápisnice spísanej dňa 10.3.2016 na Notárskom úrade JUDr. Zuzany Matejovovej, tiež zo zhodného vyjadrenia strán mal súd preukázané, že poručiťel vydedenie žalobcu odôvodnil s poukazom na dôvody vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a) a b) Občianskeho zákonníka, t. j. že v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiťelovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch a o poručiťela trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať. Z formulácie dôvodov vydedenia uvedených v písmenách a) a b) tohto ustanovenia vyplýva, že na ich základe možno postihnúť široký okruh negatívnych skutočností existujúcich vo vzťahoch poručiťela a potomka. Ide pritom o subjektívne dôvody, resp. dôvody, ktoré sa posudzujú zo subjektívneho hľadiska. Pri posúdení danosti dôvodov vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a), b) Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> sa súd zaoberal okolnosťami a situáciou v čase, kedy zo strany poručiťela došlo k spísaniu listiny o vydedení, teda najneskôr ku dňu 21.12.2009.

54. Prvým dôvodom, o ktorý sa listina o vydedení opiera, je dôvod vychádzajúci z ust. § 469a písm. a) Občianskeho zákonníka, keď poručiťel uviedol, že syn O. mu v rozpore s dobrými mravmi neposkytol potrebnú pomoc v chorobe v roku 2003, kedy poručiťel prekonal infarkt. Z lekárskeho správ súd zistil, že poručiťel prekonal infarkt v júni 2003, následkom čoho bol opakovane hospitalizovaný a absolvoval rôzne vyšetrenia. Z vyjadrenia žalobcu, žalovaných i svedkyne Ireny A. mal súd preukázané, že žalobca v tomto čase poručiťelovi nijako nepomohol, kým ostatní členovia rodiny mu pomoc poskytli, a to jednak tým, že poručiťela v nemocnici navštívili, sprevádzali ho k lekárom, žalovaná v 1. rade mu navarila alebo na neho aspoň dohliadali. Tvrdenia žalobcu o tom, že mal poručiťelovi „vybaviť“ MUDr. Detvaia súd preukázané nemal, keď nielen nemal preukázané akékoľvek konanie či pričinenie sa žalobcu o liečenie alebo poskytnutie zdravotnej starostlivosti poručiťelovi, meno ošetrujúceho lekára MUDr. Detvaia súd nemal preukázané ani zo žiadnej z lekárskeho správ poručiťela, čo vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom či MUDr. Detvai poručiťela vôbec ošetroval. Aj v prípade, ak by žalobca ošetrovanie poručiťela MUDr. Detvaiom skutočne preukázal, neznamenalo by to bez ďalšieho, že práve žalobca sa o toto pričínal a týmto by mu poskytol pomoc. Inú vlastnú aktivitu súvisiacu s pomocou poručiťelovi v jeho chorobe žalobca v priebehu celého konania ani nespomenul. Naopak, sám priznal, že v nemocnici poručiťela nenavštívil z dôvodu pretrvávajúcich zlých a napätých vzájomných vzťahov, kedy mal za to, že jeho

návšteva by poručiťovi neprospeľa, dokonca by mohla jeho zdravotný stav ešte zhoršiť. Z dohody o poskytovaní domácej ošetrovateľskej starostlivosti uzavretej medzi poručiťom a spoločnosťou ADOS Dôvera s.r.o. je zrejmé, že poručiťovi pomoc rodinných príslušníkov po prekonaní infarktu nestačila, potreboval aj pomoc iných osôb, pričom od vlastného syna (žalobcu) sa mu pomoci nedostalo.

55. Vydedenie žalobcu poručiťom odôvodňoval tiež tým, že od 14.2.2004, kedy syn O. (žalobca) mal poručiťom v jeho vlastnom dome urážať a fyzicky napadnúť, neprejavoval o poručiťom opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať.

56. Pri úvahe, či ide o dôvod vydedenia uvedený v písmene b) tohto ustanovenia, t.j. neprejavovanie opravdivého záujmu potomka o poručiťom treba považovať za významný vzťah medzi poručiťom a potomkom, najmä, či tento vzťah mal charakter skutočného vnútorného vzťahu, ktorého existenciu možno vyvodiť z rozličných vonkajších prejavov, napr. z osobného, prípadne písomného styku, zo vzájomnej starostlivosti potomka a poručiťom a pod., pričom pri posudzovaní otázky, či existuje dôvod vydedenia v tomto ustanovení uvedený, nemožno opomenúť ani konkrétne možnosti dediča prejavovať takýto záujem a tiež okolnosti, za ktorých k vydedeniu došlo. Najmä, či potomkovi v prejavovaní opravdivého záujmu o poručiťom nebránili objektívne okolnosti, prípadne, či zo strany potomka nejde o nezavinené neprejavovanie takéhoto kvalifikovaného záujmu. Tento dôvod vydedenia totiž vyžaduje, aby neprejavovanie opravdivého záujmu bolo potomkom zavinené, nestačí len samotná existencia takéhoto stavu. Záujem, ktorý by potomok mal prejavovať o poručiťom treba posudzovať s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu.

57. Z vyjadrenia samotného žalobcu, žalovaných v 1., 2. a 3. rade ako aj svedkyne Ireny A. mal súd preukázané, že vzájomné vzťahy medzi žalobcom a poručiťom boli spočiatku dobré, žalobca s otcom dobre vychádzal, pomáhali si navzájom, spolupracovali pri výrobe mäsa. Podľa vyjadrenia samotných žalovaných bol žalobca dokonca najobľúbenejším synom poručiťom, avšak neskôr sa ich vzájomné vzťahy zhoršili. Rozhodujúcou udalosťou, ktorá mala vplyv na ďalší vzťah žalobcu a jeho otca (poručiťom), bola návšteva žalobcu u poručiťom dňa 14.2.2004. Žalobca v podanej žalobe a aj pri svojom výsluchu na pojednávaní sám priznal, že dňa 14.2.2004 navštívil svojho otca, od ktorého si prišiel vypýtať peniaze a pohádali sa. Sám žalobca ďalej priznal, že bol mimoriadne rozrušený, avšak popieral, že otca fyzicky napadol, z domu utiekol, keď mu matka povedala, aby išiel domov, pretože otec mal ísť po pištoľ. Pokiaľ aj žalobca fyzický útok voči poručiťom poprel, skutočnosť, že z jeho strany došlo k napadnutiu otca, potvrdila matka žalobcu Irena Mečiarová, ktorá bola priamym účastníkom incidentu a fyzický útok potvrdil aj samotný poručiťom, ktorý jednotlivé okolnosti predmetnej hádky vlastnoručne spísal na papier (č.l. 152 spisu). K uvedenému listinnému dôkazu súd uvádza, že tento zo strany žalobcu spochybnený nebol. Hoci si tvrdenia žalobcu a jeho matky, svedkyne Ireny A. ohľadom fyzického útoku žalobcu na poručiťom navzájom odporovali, z kontextu jednotlivých výpovedí žalobcu, jeho matky a písomného zhrnutia priebehu udalostí samotným poručiťom mal súd jednoznačne preukázané, že dňa 14.2.2004 došlo k vážnej hádke medzi žalobcom a poručiťom vyvolanej práve žalobcom a tým došlo k vážnemu rozvráteniu ich vzájomných vzťahov. Tieto skutočnosti potvrdzuje samotný žalobca, ktorý už v žalobe ako aj ďalších vyjadreniach uviedol, že otec mal „ísť po pištoľ“, čo len dosvedčuje, že musel veľmi nahnevaný a vyprovokovaný.

58. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané, že medzi žalobcom a poručiťom prebiehalo niekoľko súdnych konaní, žalobca súdu sám predložil dve zápisnice z trestných konaní, medzi nimi aj zápisnicu o konfrontácii medzi žalobcom a poručiťom spísanú pred vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v rámci trestného konania ČVS: ORP-1167/OEK-NR-2007 dňa 22.7.2009, teda len 5 mesiacov pred spísaním listiny o vydedení. Žalobca súdu predmetnú zápisnicu (č.l. 192 spisu) predložil za účelom poukázania na ním tvrdené skutočnosti ohľadom rekonštrukcie bytu na Čajkovského 38 v Nitre, keď poukazoval na tú skutočnosť, koho súhlas bol pri prerábke bytu potrebný, kto platil za užívanie bytu nájomné a poukazoval na ďalšie okolnosti súvisiace s predmetným bytom. Jednotlivé okolnosti ohľadom prevodu práv k predmetnému bytu, jeho užívania či rekonštrukcie podľa názoru súdu vôbec nesúvisia s meritom prejednávanej veci a vôbec nepreukazujú okolnosti podstatné pre vydanie rozhodnutia v tejto veci, teda pre posúdenie toho, čo je predmetom tohto konania a predmetom tohto konania je to, čo je uvedené v petite žalobného návrhu, teda určiť, že žalobca je zákonným dedičom poručiťom, pretože zákonné dôvody pre jeho vydedenie poručiťom neexistovali. Azda jediný zmysel v poukazaní na okolnosti súvisiace s bytom na Čajkovského 38 v Nitre súd vzhliadol v pochopení celej situácie a vysvetlení vzťahu otca a syna, ktorý sa podľa názoru súdu nezmeril s

tým, že predmetný byt nikdy nenadobudol. Pre preukázanie okolností podstatných pre toto konanie a spochybnenie existencie dôvodov vydedenia však preukazovanie okolností ohľadom rekonštrukcie, bývania v predmetnom byte, či platenia nájomného nemajú pre toto konanie nijaký význam. Zápisnica o konformácii ako aj ďalšia zápisnica o výsluchu poručiťľa v procesnom postavení svedka v uvedenom trestnom konaní zo dňa 4.3.2009 nesmerujú k preukázaniu skutočností, že dôvody vydedenia žalobcu poručiťľom neexistovali, naopak samotné zápisnice len potvrdzujú naštrbenosť vzájomného vzťahu žalobcu a poručiťľa, jednoznačne z nich cítiť vzájomné odcudzenie žalobcu a poručiťľa. Z výrazne konfrontačného prejavu žalobcu a poručiťľa zachyteného v zápisnici zo dňa 22.7.2009 súd vôbec nemal dojem, že žalobca má snahu sa s poručiťľom udobriť, prípadne sa mu ospravedlniť.

59. Pokiaľ sa aj žalobca vyjadril, že kontaktoval JUDr. Jakubíkovú, ktorá v minulosti zastupovala poručiťľa ako oprávneného v exekučných konaniach voči žalobcovi ako povinnému, žalobca nepreukázal, že tak JUDr. Jakubíkovú ako aj samotného poručiťľa kontaktoval z dôvodu, že mal skutočný záujem na zmiernení sa s otcom alebo úmyslom nebolo dosiahnuť zastavenie, resp. upustenie od vykonávaných exekúcií.

60. V rámci vykonaného dokazovania súd osobitne poukazuje na výpoveď svedkyne Ireny A., matky žalobcu i žalovaných v 1. - 3. rade, ktorú považoval za objektívnu a nestrannú, ktorej nestrannosť znásobuje ten fakt, že Irena Mečiarová nebola účastníčkou dedičského konania po poručiťľovi, z jej prejavu je zrejmé, že má vytvorený nezaujatý vzťah tak k žalobcovi ako aj k žalovaným v 1. - 3. rade. Irena Mečiarová podľa názoru súdu hodnoverne opísala okolnosti incidentu zo dňa 14.2.2004, tiež fyzický útok žalobcu na poručiťľa, potvrdila, že žalobca mal poručiťľovi nadávať, citovala, čo mal žalobca poručiťľovi povedať: „Ty špina špinavá, opilá, odporná, nedopraješ mi, aby som mal peniaze.“ K ďalšiemu správaniu a údajnej snahe žalobcu o udobrenie sa s poručiťľom uviedla, že to bol práve žalobca, ktorý sa udobriť nechcel, nemal záujem ani prijať, keď mu niečo poslala a len sa vulgárne vyjadroval.

61. Žalobca v konaní poukazoval na aktuálnu judikatúru, predovšetkým na rozhodnutie R 23/1998, podľa ktorého pre posúdenie dôvodov vydedenia podľa ustanovenia ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka treba tiež zisťovať, či potomok poručiťľa § 469a mal reálnu možnosť o poručiťľa prejavíť opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavíť, t. j. či poručiťľ mal sám záujem sa s dieťaťom sýkať a udržiavať s ním bežné príbuzenské vzťahy, pričom poukazoval na svoj záujem s poručiťľom sa stretnúť, čo mu nemalo byť umožnené. Súd tieto tvrdenia žalobcu preukázané nemal. Z vykonaného dokazovania súdu nevyplývalo, že žalobca mal záujem sa s otcovom udobriť a za uvedeným účelom podnikol potrebné kroky. Z tvrdení jednotlivých žalovaných mal súd preukázané, že žalobcu pri spoločných posedeniach pri nedeľnom obede súrodenci spomínali a aj mali záujem, aby sa ich otec a brat zmierili, čo sa nestalo, žalobca o udobrenie sa s poručiťľom nemal záujem.

62. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil, že dôvody vydedenia žalobcom spochybnené neboli, predmetnej žalobe preto nie je možné vyhovieť a súd ju z uvedeného dôvodu zamietol.

63. Žalobca v konaní navrhoval vykonať dôkazy výsluchom domovníka Lichnera, ktorý mal objasniť, či sa v roku 1995 vlastný otec vydedeného O.a A. spolu s jeho vlastnou matkou Irenou A. odsťahovali a prenechali byt na Čajkovského 38 v Nitre žalobcovi s manželkou a mal. synom. Žalobca tiež navrhoval vykonať výsluch jeho manželky Ireny A. a syna Andreja A. za účelom objasenia, či spolu so žalobcom im vzniklo užívacie právo k bytu na Čajkovského 38, či do tohto bytu investovali, či poručiťľ žalobcu ubezpečoval, že môže do bytu investovať, keď sa bude byt odkupovať, že bude patriť žalobcovi, tiež sa mali vyjadríť k tomu, kedy a za akých okolností nadobudol poručiťľ k bytu vlastnícke právo a za akých okolností ich začal z bytu vypratávať. Výsluchy uvedených svedkov súd nevykonal s poukazom na zásadu hospodárnoti, keď okolnosti, ktoré sa mali z ich výsluchu zisťovať považoval v tomto konaní za s vecou nesúvisiace a pre toto konanie nepodstatné. Z rovnakých vyššie uvedených dôvodov sa súd ani v odôvodnení tohto rozsudku nezaoberal okolnosťami nadobudnutia, užívania či rekonštrukcie bytu na Čajkovského 38 v Nitre. Podľa názoru súdu pre toto konanie nie je relevantné, komu nárok na odkúpenie bytu vznikol a komu naň nárok vzniknúť mal. Tiež pre toto konanie súd nepovažoval za podstatné skúmanie okolností investícií do predmetného bytu, či tieto vôbec boli vykonané, kto ich vykonal a v akom rozsahu. Žalobca súdu predložil svedecké vyhlásenie jeho syna Andreja A., nar. 18.10.1994, ktorý popisoval vyššie uvedené okolnosti tak, ako ich mal on sám vnímať. Súd sa predmetným vyhlásením oboznámil, dovoľuje si upozorniť, že Andrej A. sa v ňom vyjadruje k okolnostiam, ktoré sa mali udiať

najmä v období od roku 1995 do roku 2004, kedy bol Andrej A. malé dieťa. Udalosti, ktoré Andrej A. popisuje čiastočne kopírujú doterajšie vyjadrenia žalobcu, čo vyvoláva pochybnosti o jeho objektivite. Len úplnosť súd uvádza, že nevyhovelo návrhu žalobcu zo dňa 15.4.2019 zopakovať výsluch žalovaných a svedkyne Ireny A., ktoré výsluchy súd vykonal na pojednávaní dňa 13.3.2019, ktorého sa žalobca a ani jeho právny zástupca nezúčastnili a na ktoré sa žalobca ani jeho právny zástupca nedostavili, hoci obaja termín pojednávania vzali na vedomie už na predchádzajúcom pojednávaní, teda o termíne vedeli a mali sa zariadiť tak, aby naň nezabudli. Opakovanie dokazovania výlučne z dôvodu, že si žalobca a rovnako jeho právny zástupca zle zaznamenali termín pojednávania, súd považoval za nevhodné a nepríjemné zaťažujúce žalovaných ako aj tretiu osobu.

64. Pokiaľ chcel byť žalobca v tomto konaní úspešný, podstatné pre toto konanie bolo súdu preukázať neexistenciu dôvodov vylúčenia jeho osoby poručením, čo sa žalobcovi v tomto konaní nepodarilo, a preto súd žalobu zamietol.

65. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaní boli v konaní úspešní a zatiaľ čo žalobca nedosiahol žiadny materiálne merateľný úspech, súd priznal žalovaným v 1., 2. a 3. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %). Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP súd v prejednávanej spore nevzhladol.

66. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.